

Uit een interview met de moeder van Carlo

Aleteia: Antonia, je bent de moeder van de zalige Carlo Acutis. Vertel ons: Wat is je geheim? Hoe voed je iemand op tot een heilige?

Antonia Salzano: Ik deed zelf niets; ik zorgde er alleen voor dat mijn zoon een goede opleiding kon krijgen, die alle ouders zouden geven. Carlo ging naar een kleuterschool waar hij geloofsonderricht kreeg. Ik heb hem laten dopen, maar ik was zelf geboren in een seculier gezin. Mijn vader was redacteur en werd altijd omgeven door schrijvers, en in deze omgeving had ik absoluut nog nooit iemand over het geloof horen spreken. Mijn eerste Mis was mijn Eerste Communie, mijn tweede Mis was bij mijn Vormsel en mijn derde Mis was bij mijn huwelijk.

Ik zeg dit om te benadrukken dat het mijn zoon Carlo was die mij alles leerde. Zelfs als kind, was hij heel vroom: Al toen hij drie was en we een kerk passeerden, wilde hij naar binnen, om Jezus te groeten aan het kruis en Jezus in het tabernakel, en om bloemen te brengen bij Maria. Toen hij vierenhalf jaar was, las hij de Bijbel en de levens van de heiligen en bad hij de rozenkrans. Bij de heilige Thérèse van Lisieux waren haar ouders de grote opvoeders, maar bij Carlo waren de rollen omgekeerd. Hij was mijn kleine redder en vooral mijn grote opvoeder in het geloof.

Waardoor was Carlo anders dan andere jongeren van zijn leeftijd?

Zoals de heilige Johannes Paulus II zei: “Wanneer we de deuren voor Christus openen, verandert ons leven. Elk gewoon leven wordt buitengewoon als het wordt geleefd in Christus, voor Christus en met Christus.” Dat is wat Carlo deed. En hij deed dit in elke situatie, iets kleins tot iets groots, zoals thuis helpen, kinderen helpen die gepest werden of die het moeilijk hadden door bepaalde beperkingen, of wie geen thuis hadden, door hun voedsel en lakens te brengen. Zijn inzet lag vooral in het apostolaat. Toen hij 9 jaar was, las hij boeken over computertechniek die hij had gekocht bij de Technische Universiteit van Milaan. Hij leerde algoritmes waarmee hij programma’s ontwikkelde, daarna websites voor parochies, voor de Jezuïeten, voor het Vaticaan. Hij deed dit niet voor persoonlijke roem maar voor de eer van de hemel. Om dat te bereiken, was hij er uren aan bezig. En in de zomer, zat hij tot 3 uur in de nacht achter de computer, in plaats van plezier te maken. Hij wilde het Evangelie verspreiden en hij gebruikte zijn bijzondere vaardigheden om Christus te verkondigen en anderen te helpen om dichterbij God te komen.

In je boek, Het geheim van mijn zoon (Il segreto di mio figlio), vertel je dat je aanvoelde dat je zoon al vroeg de aarde zou verlaten. Had de Heer je voorbereid op deze beproeving?

Ja, ik had dit innerlijke aanvoelen bij de relik van de sluier van de maagd Maria, in de mooie kathedraal van Chartres. Het is een speciale plaats van grote spiritualiteit omdat het een plaats is waar mensen al eeuwenlang hebben gebeden. Carlo die heel dicht bij Jezus was, beseftte het zelf niet, maar hij zei tegen ons dingen die later zijn uitgekomen. Als kind zei hij bijvoorbeeld vaak dat hij altijd jong zou blijven en dat hij aan een gesprongen ader in zijn hoofd, zou sterven (dit gebeurde ook door leukemie). Toen hij leukemie kreeg, kwam hij in het ziekenhuis terecht en daar zei hij: “Mama, ik kom hier niet meer levend uit, ik wil dat je dit weet, maar ik zal je veel tekenen geven.” Hij was heel sereen, altijd lachend; hij klaagde nooit. Als iemand hem vroeg, “Lijd je?” antwoordde hij, “Er zijn mensen die meer lijden dan ik.” Hij gaf een voorbeeld van heiligheid in sterven. Ik begreep dat ik niet kon klagen en dat het de hoogste wil van God was: Carlo was klaar en rijp voor de hemel. Hij was een jongen volmaakt met een volmaakt en oprecht leven, een bijzondere zuiverheid, gulheid, goedheid ... We hebben er nooit enige twijfel over gehad dat hij al in de hemel is.

Carlo was een jongeman die tegen de stroom inging. We leven in een wereld waarin het moeilijk is om God onvoorwaardelijk te volgen. Welk advies zou je zoon de jongeren van nu geven?

Ongetwijfeld om een 'influencer' te zijn van God, niet een 'influencer' van niets. De dingen van de aarde zijn dingen die voorbij gaan en niet meer zullen bestaan. Wat zal blijven is hoeveel we , bovenal, God bemind hebben, en onze naaste als onszelf. Jezus zegt tegen elk van ons: "Ga de wereld in. Verkondig het Evangelie." Hij roept ons om apostelen te zijn, ongeacht waar we nu in ons leven staan. Dus laten we allereerst hierop antwoorden door Christus-dragers te zijn. Ik zeg tegen jonge mensen: Bagatelliseer je leven niet, blijf altijd verbonden met de hemel en om verbonden te zijn moeten we bidden. Als we bidden, leidt God ons en zijn we meer gevoelig voor zijn ingevingen, om rechtdoor te lopen op de juiste weg. Carlo is een jongeman van onze tijd, die leefde zoals jij leeft, met dezelfde gevaren, plezier en zorgen. Hij wist hoe hij er tegenin kon gaan en zijn strijd te winnen. Win de jouwe! Weet dat Jezus een goede vriend is en dat de sacramenten bijzondere hulpmiddelen zijn. Maak gebruik van deze geweldige kans!

(Met toestemming van Antonia Salzano Acutis gepubliceerd op Aleteia.org, 10 december 2022)